

ସତ୍ୟବାଣୀ

THE VOICE OF TRUTH

NOV & DEC, 2000

**AN ORIYA BIMONTHLY BULLETIN
PUBLISHED BY THE CHURCH OF CHRIST**

The Voice of Truth

CHURCH OF CHRIST
P.O. Box NO. 80, KAKINADA,
A.P. - 533 001
PH : 0884 - 363722

Vol. 5 November & December, 2000 No. 6

Published every two months in Oriya
Language for the Restoration of pure
New Testament Christianity

FREE !

FREE!!

FREE !!!

Study the Bible in the quite of your own home. Enroll yourself in the **BASIC BIBLE COURSE** in Oriya language. Complete the course and obtain a copy of Oriya Holy Bible absolutely free! Send your address today to :

THE DIRECTOR
BIBLE CORRESPONDENCE COURSE
P.O. Box. No. 80, KAKINADA - 533 001

VOICE OF TRUTH

V61 - V

KAKINADA

NOV. - DEC.

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାରେ ଯୋଗ ଓ ବିଯୋଗ

“Whatever I command you be careful to observe it, You shall not add to it nor take away from it”

ବାଇବଲ ଛଅଶଠି ପ୍ରସଙ୍ଗର ସମସ୍ତ । ଏହା ମୁଖ୍ୟତଃ ଦୁଇ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ । ଥିମୋ ଭାଗ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିୟମ ଓ ଚିନ୍ତା ଭାଗ ନିଜ ନିୟମ ନାମରେ ପରିଚିତ । ଉଭୟ ନିୟମ ପ୍ରତି ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିଶୁଦ୍ଧ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବକର୍ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିଖିତ ହୋଇ ଅଛି । ତେଣୁକରି ଆମେ ବାଇବଲକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟକରି ବାକ୍ୟ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରୁ । ପ୍ରାରମ୍ଭ ନିୟମରେ ଲିଖିତ ଆଜ୍ଞାକର୍ମାଗୁଡ଼ିକ ରଖି ଏକ କର୍ତ୍ତମାନଙ୍କ ନିୟମ ମୋକ୍ଷାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କଥିତ ଓ ଲିଖିତ ହୋଇଥିଲା । ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଓ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ନିଜ ନିୟମର ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ଆନୁମାନଙ୍କ ସହିତ କଥା କହିଲେ । ଏହା ୧-୧-୨ ପଦରେ ଲେଖାଯାଏ, ‘ଲକ୍ଷ୍ୟ ପୁସ୍ତକାନରେ ବିଭିନ୍ନ ଭାଗରେ ଓ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରେ ଭାବଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପିତା ପୁରୁଷମାନଙ୍କ କଥା କହି ଏହି ଶେଷ କାଳରେ ପୁସ୍ତକ ଦ୍ୱାରା ଆନୁମାନଙ୍କ କଥା କହିଅଛନ୍ତି । ତାହାଙ୍କୁ ସେ ସମସ୍ତ ବିଷୟର ଅଧିକାର କରି ନପୁକ୍ତ କଲେ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସଂସ୍ମୃତ କଲେ । ଉଭୟାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆପଣା ମୁଖ୍ୟ ସମାଧି ଓ ପୁନର୍ଜନ୍ମର ପଦ୍ଧତିରୁ ଆପଣା ପଦ୍ଧତିରୁ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ‘ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଥାଉ ଥାଉ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା କହିଲି, କିନ୍ତୁ ସେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ପଦ୍ଧତି ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ପିତା ମୋ ନାମରେ ପ୍ରେରଣା କରିବେ, ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଶିକ୍ଷା ଦେବେ, ଆଉ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପାହା

ଯାହା କହିଅଛି ସେହିସବୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରାଇବେ ।”
 “ମୋହର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆହୁରି ଅନେକ କଥା କହିବାର ଅଛି, ମତ୍ସ
 ତୁମ୍ଭମାନେ ଏବେ ଏହି ସବୁ ସହ ପାରନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସେ, ଅର୍ଥାତ୍
 ସତ୍ୟମୟ ଆତ୍ମା ଆସିଲେ ସେ ଯଥା ଦେଖାଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ
 ସତ୍ୟର ପ୍ରକେଶ କରାଇବେ, କାରଣ ସେ ଆପଣାଠାରୁ କଥା କହିବେ
 ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଯାହା ଯାହା ଶୁଣିବେ, ସେହିସବୁ କହିବେ ନାହିଁ । ପୁଣି
 ଆଗାମୀ ବିଷୟ ସବୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବେ । (ଯୋହନ
 ୧୪ : ୨୫-୨୭ ୧୭ : ୧୨-୧୩)

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପୁନଃଜାତନ ଯେଉଁ ଚାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ପବିତ୍ର
 ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ନୂତନ ନିୟମ ଲେଖିଥିଲେ ।
 ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜୀବନ ଇତିହାସ ଚାହାଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ଚାହାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟସକଳ
 ନୂତନ ନିୟମରୁ ଯଥାମ ଚାରି ପୁସ୍ତକ ମାଥୁର୍ଜ, ମାର୍କ, ଲୁକ,
 ଯୋହନରେ ଲିଖିତ ହୋଇଅଛି । ତେଣୁକରି ଏହି ଚାରିପୁସ୍ତକ
 ସୁସମାଚାର ପୁସ୍ତକ ରୂପେ ପରିଚିତ ତା ଯେଉଁଠି ପୁସ୍ତକ ଫେରିତ-
 ମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ବିବରଣ, ମେଉଁଥିରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀର ସ୍ଥାପିତ
 ହେବାର ଆରମ୍ଭ ବେଳାର ଇତିହାସ । ତା ପରବର୍ତ୍ତୀ ଏକଇଣି
 ପୁସ୍ତକ, ପ୍ରେରିତ ପାଉଲଙ୍କ ବିଭିନ୍ନ ମଣ୍ଡଳୀ ଓ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ
 ଲେଖିଥିବା ପତ୍ରାବଳୀ । ଏହି ପୁସ୍ତକ, ଯାକୁବ ପୁସ୍ତକ ଓ ପିତରଙ୍କ
 ଦୁଇଟି ପୁସ୍ତକ, ଯୋହନଙ୍କ ୩ଟି ପତ୍ର ନୂତନ ନିୟମର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ
 ଅଟେ । ବିଶ୍ଵାସରେ ଅଟଳ ରହିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଥମ ଶତାବ୍ଦୀର
 ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୁଗମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରିତ ଯୋହନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତ
 ବାବ୍ୟ ଲେଖାଯାଇ ଅଛି । ମୁଁ ଯାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛି,
 ଚାହାସବୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାଳନ କରିବାକୁ ମନୋଯୋଗ କରିବ,
 ତୁମ୍ଭେ ତହିଁରେ ଯୋଗ କରିବ ନାହିଁ କି ତହିଁରେ ଉଣା କରିବନାହିଁ
 (ଦ୍ଵିତୀୟ ବିବରଣ ୧୨ : ୩୨) ପୁରାତନ ନିୟମରେ ମୋଶାଙ୍କ
 ଦ୍ଵାରା ଉପାସନା ଜାତ ଆଜ୍ଞାପିତ ହେଲା ପରି ଆତ୍ମମାନେ ମଧ୍ୟ
 ଏହିପରି ଭାବେ ଆଜ୍ଞାପିତ ହେଉ, “ଯେଉଁମାନେ ଏହି ପୁସ୍ତକର
 ଭବିଷ୍ୟତୀ ସବୁ ପ୍ରକଣ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣକୁ ମୁଁ
 ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇ କହୁଅଛି କେହି ଯଦି ଏହିସବୁ ସଙ୍ଗରେ କିଛି ଯୋଗ
 କରେ, ତେବେ ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ କେଣଗୁଡ଼ିକ ଉତ୍ତର ଚାହା

ହେଉ ଉଚିତ୍ତକେ । ପୁଣି କେହି ଯଦି ଏହି ଭାବନାଣୀ ପୁସ୍ତକର କୌଣସି ବାକ୍ୟ ଲୋପ କରେ ତେବେ ଈଶ୍ଵର ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ଜବାନବୃଷ ଓ ପବନ ନଗଣ୍ୟରେ ତାହାର ଅଂଶ ଲୋପ କରିଦେ ।” (ପ୍ରକାଶିତ ୨୨ : ୧୮, ୧୯)

ସମସ୍ତ ସମୟରେ ସମସ୍ତ ମାନବ ଜାତିର ପାଳନସ୍ଵ ଆଜ୍ଞା ସକଳ ପାଳନ କରିବା ମନୁଷ୍ୟର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । କିନ୍ତୁ ସୃଷ୍ଟି ଆରମ୍ଭରୁ ମନୁଷ୍ୟ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦତ୍ତ ଆଜ୍ଞା ଅଦଳ ବଦଳ କରିବାରେ ଅଭ୍ୟସ୍ତ । ଆଦମ ଓ ହବା, ନାଦବ ଓ ଅବହୁ ଏବଂ ଶାଉଲ ରାଜା ଏହାର ଉଦାହରଣ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କହନ୍ତି, ‘ଯେ ମୋତେ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରେ ଓ ମୋହର ବାକ୍ୟ ଗ୍ରହଣକରେ ନାହିଁ । ତାହାର ବରୁଣକର୍ତ୍ତା ଅଛି, ମୁଁ ଯେଉଁ ବାକ୍ୟ କହିଅଛି ତାହା ଶେଷଦିନରେ ତାହାର ବରୁଣ । (ଯୋହନ ୧୫ : ୨୩) । ପିତା ପରମେଶ୍ଵର ଯିହେଶ୍ଵରକୁ କହିଥିଲେ ---- ତହିଁର ଦକ୍ଷିଣକୁ କି ବାମକୁ ଫେର ନାହିଁ ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ଯେକୌଣସି ଶ୍ଵାନକୁ ଯିବ ସେଠାରେ କୁଶଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । (ଯିହୋଶୁ ୧ : ୭) । ଏହି ବାକ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୁଗଢ଼ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟକୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରକଟିତ ଆଜ୍ଞାପାଳନରେ ଆନେନାନ୍ତେ ଉତ୍ତରଦିଗରେ ଯିବା ପରଦିଗରେ ଯିବା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।

—J. C. Choate

ଏକମାତ୍ର ଈଶ୍ଵର
(One God.....)

“ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି ସବୁ କଥା କହିଲେ, ଯେ ତୁମ୍ଭକୁ ବାସନ୍ତର ସୁଖପ ମିର୍ଦ୍ଦର କେଶର ବାହାର କରି ଅଣିଅଛନ୍ତି ତୁମ୍ଭର ସେହି ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵର ଆମ୍ଭେ । ଆଜ୍ଞ ଆମ୍ଭ ସପାତରେ ତୁମ୍ଭର ଆଜ୍ଞ କୌଣସି ଦେବତା ହେବ ନାହିଁ ।” (ଯାକୋ ୨୦ : ୧-୩)

ଈଶ୍ରୀ ଏଲ ସନ୍ତାନମାନେ ଅନେକ ଥର ଆପଣା ନିମନ୍ତେ
 ଈଶ୍ରୀର ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ । ସିନୟ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଏଇ ଈଶ୍ରୀ ଏଲ ଯାତ୍ରା
 କରିବା ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ମୋଶା ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
 ଠାରୁ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପ୍ରସ୍ତରଫଳ ଗ୍ରହଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସିନୟ ପର୍ବତ
 ଆଗେହସ କରିଥିଲେ, ଈଶ୍ରୀ ଏଲ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ ସୁବସ୍ତୁ
 ବାହୁଣ ନିର୍ମାଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ହାରେଣକୁ ବଳାଇଥିଲେ । ଈଶ୍ରୀ ଏଲ
 ନିମନ୍ତେ ହିନ୍ଦନକାଣୀ ଭାବକାଠା ଯିରିମିୟୁଙ୍କ ସମୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁ
 କହିଥିଲେ ହେ ଯିହୁଦା, ତୁମ୍ଭ ନଗର ସମୁଦ୍ଧର ସଂଖ୍ୟା
 ପ୍ରମାଣେ ତୁମ୍ଭର ଦେବତାମାନେ ଅଛନ୍ତି । (ଯିରିମିୟୁ ୨ : ୩୮)

ଭାବକାଠା ଏଲସ୍ ସମୟରେ ତଥା ଅନେକ ସମୟରେ
 ଈଶ୍ରୀ ଏଲମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଚ୍ୟାକ୍ତ କରି ବଳ ଦେବତା
 ସମ୍ମୁଖରେ ଆପଣାକୁ ନତ କରିବାର ବିଷୟ ଅଜଣା ନୁହେଁ ।

ଆଜି ମଧ୍ୟ ଆମ ଦେଶ ଅନେକ ଈଶ୍ରୀର ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ସୃଷ୍ଟି
 କରିଅଛି । ଭୋଗବିଳାସ, ଧନସମୃଦ୍ଧ, ଖେଳ ଖୁବ୍, ମାଦ୍ୟକ
 ଦ୍ରବ୍ୟର ଈଶ୍ରୀରମାନେ ଏବେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସ୍ୱସ୍ଥ ଦେବତା ।
Television ଓ Computer ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ
 ଆଧୁନିକ ଆବିଷ୍କାର ଗୁଡ଼ିକର ମନୁଷ୍ୟ ଏବେ ଦାସ ହୋଇଯାଇଅଛି
 ଯେ, ସତ୍ୟ ଈଶ୍ରୀ ଓ ତାହାଙ୍କ ଲିଖିତବାକ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ସମୟ
 ନାହିଁ । 'ସମସ୍ତ ଉତ୍ତମ ଓ ସିଦ୍ଧ' ଦାନ ଗୁଡ଼ିକର ଦାତାଙ୍କୁ କେହି
 ପ୍ରଧାନ୍ୟତା ଦେଉ ନାହାନ୍ତି । ଯେଉଁ ଦୟାଳୁ ପିତାଙ୍କ ଠାରେ ଆମ୍ଭ-
 ମାନଙ୍କ ଅସ୍ତି, ଗତି ଓ ସ୍ଥିତି ଅଛି, ସାହାଙ୍କ ଠାରେ ଅନ୍ଧକାରର
 ଲେଖ ମାସ ନାହିଁ, ଯିଏ ତାହାଙ୍କ ଅଦ୍ୱିତୀୟ ସୁଧକୁ ଜଗତର ପରିସାଣ
 ନିମନ୍ତେ ଜଗତକୁ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ । କେବଳ ସେ ହିଁ ଆତ୍ମା ଓ
 ସତ୍ୟରେ ପୂଜ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ତାହାଙ୍କ ଅଦ୍ୱିତୀୟ ସୁଧଙ୍କ ଠାରେ
 ବିଶ୍ୱାସ କରି ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ହେବା ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ, ମୃତ୍ୟୁ,
 ଦୁଃଖ, କଷ୍ଟ କିଅବା ଲୁହର ସ୍ଥାନ ନଥିବା ଅନନ୍ତ ସ୍ୱର୍ଗରେ ସ୍ଥାନ
 ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଅଛି ।

ମନୁଷ୍ୟ ଆବିଷ୍କୃତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଈଶ୍ଵର ଶାନ୍ତି ଦିନେ ଲେଖି ପାଇବେ । “ସଂସାର କଥାକା ସେଥିରେ ଥିବା ବିଷୟସବୁକୁ ଫେମ ନକର । ଯେ ସଂସାରକୁ ଫେମ କରେ, ପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମ କାହାଠାରେ ନାହିଁ । କାରଣ ଶାରୀରିକ ଅଭିଳାଷ, ଚକ୍ଷୁର ଅଭିଳାଷ ଓ ଲୌକିକ ଗର୍ବ ସଂସାରରେ ଥିବା ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ପିତାଙ୍କ ଠାରୁ ନୁହେଁ ମାତ୍ର ସଂସାରରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥାଏ । ପୁଣି, ସଂସାର ଓ ସେଥିର ଅଭିଳାଷ ଅନିଷ୍ଟ ମାତ୍ର ଯେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ପାଳନ କରେ ସେ ନିତ୍ୟ ସୁସ୍ଵୀ । (୧ମ ଯୋହନ ୨ : ୧୫-୧୭)

ଧନ— “ଧନଲୋଭ ସମସ୍ତ ଅନିଷ୍ଟର ମୂଳ, କେହି କେହି ସେଥିରେ ଆସକ୍ତ ହୋଇ ବିଶ୍ଵାସ ତ୍ୟାଗ କରି, ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି, ପୁଣି କହୁ ଦୁଃଖରେ ଆଘାତ ଆଘାତ ହୃଦୟ ବିଖର୍ଣ୍ଣ କରି-ଅଛନ୍ତି । (୧ମ ତିମଥ ୬ : ୧୦) । ଏବେ ମଧ୍ୟ ଧନଲୋଭମାନଙ୍କ ଦଶା ଶୋଚନୀୟ । ଜ୍ଞାନୀ ଶତକମ୍ପନ ଏହି ଜଗତର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ ଅସାର ବୋଲି ପରିଗଣିତ କରନ୍ତି ।

ବିଳାସ— ପ୍ରେରଣିତ ପାଉଲ ଯୁବକ ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କୁ ଲେଖନ୍ତି “ଶେଷକାଳରେ ଶ୍ରୀକ୍ଷଣ ସମୟ ଉତ୍ତମ୍ପିତ ହେବ । କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନେ ଆତ୍ମପ୍ରିୟ, ଧନ ଲୋଭୀ, ଆତ୍ମରାଜୀ, ଅହଂକାରୀ ନିନ୍ଦକ ପିତାମାତାଙ୍କ ଅବାଧ୍ୟ, ଅକୃତଜ୍ଞ, ଅପବିତ୍ର । ସେହିଶୂନ୍ୟ, ଅମିଳନ ପ୍ରିୟ, ଅପବାଦକ, ଅନିଚ୍ଛନ୍ଦୀ, ପ୍ରଚଣ୍ଡ, ଉତ୍ତମ ବିଷୟର ଘୃଣାକାରୀ ବିଶ୍ଵାସବାଦକ, ଦୁଃସାହସୀ, ଦାମ୍ଭିକ ହେବେ ଓ ଈଶ୍ଵରପ୍ରିୟ ନ ହୋଇ ବରଂ ବିଳାସପ୍ରିୟ ହେବେ ।” (୨ୟ ଶ୍ରୀମତୀ ୩ : ୧-୪ ଆପଣଙ୍କ ମତରେ ଉପରଲିଖିତ ବାକ୍ୟର କେଉଁପାଠ ଆମ ସମାଜରେ ନାହିଁ ? “କିନ୍ତୁ ଯେ, ଭୋଗବିଳାସରେ ଆସକ୍ତ, ସେ ଶୀଘ୍ର ଥିଲେହେଁ ମୃତ ।” (୧ମ ଶ୍ରୀମତୀ ୫ : ୬)

ଆମୋଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଏହି ଜଗତରେ ଆନ୍ତେମାନେ ବାସ କରୁଅଛୁ । ଆମୋଦପ୍ରମୋଦ ନିମନ୍ତେ ଅପାର ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାରେ ମନୁଷ୍ୟ ସମାଜ କୁଣ୍ଠିତ ନୁହେଁ । ଏହିପରି ଆମୋଦପ୍ରମୋଦ ଦାୟକ ସ୍ଥାନ ମାନଙ୍କରେ ପ୍ରକୃତ ଶ୍ରୀଷ୍ଟି ସ୍ଥାନ ଆସକ୍ତ ହୁଏ ନାହିଁ ।

ଖେଳକୁଦ — “କାରଣ ଶାସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ବ୍ୟାପାର ଅଳ୍ପ ବସତ୍ୱ ଲାଭନକ, କିନ୍ତୁ ଜିଣ୍ଡାର ପ୍ରଭାସୁଣିତା ଇହକାଳ ଓ ପରକାଳରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞାପୁକ୍ତ ହୋଇ ସମସ୍ତ ବସତ୍ୱରେ ଲଭନକ ଅଟେ ।” (୧ମ ଖଣ୍ଡମଧ୍ୟ : ୮) । **ଖେଳକୁଦ**, ବ୍ୟାପାର ପ୍ରଭୃତି ନିମନ୍ତେ ଅଳ୍ପ ମୁହୂର୍ତ୍ତ୍ୟ ସମାଜ ଅନେକ ଟଙ୍କା ବର୍ଦ୍ଧନ କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଉତ୍କଳ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଥମ ଓ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆଜ୍ଞା କଅଣ ? “ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାର ସମସ୍ତ ଅନୁକରଣ, ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣ ଓ ସମସ୍ତ ନିବେଦନ ପ୍ରଭୃତି ଆପଣା ଭିତ୍ତିରୁ ପ୍ରେମାକର । ଏହା ହିଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଓ ଉପମ ଆଜ୍ଞା । କୁହୁଛି ଏହାର ସତ୍ତ୍ୱ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମତୁଲ୍ୟ ପ୍ରେମ କର” (ମାଥୁର୍ଜ ୨୨ : ୩୭-୩୯) । ଆମ୍ଭେମାନେ **Television** ବଦଳି ପ୍ରଭୃତି ବାକ୍ୟରେ ଆସନ୍ତୁ ହେବା ନିତ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ ।

ଆଜ୍ଞାକୁ ସୁଗର ସମୁଦ୍ରକାନ୍ତ ଉପଲୋଗ ଠାରୁ ଆପଣାକୁ ପୃଥକ୍ ରଖିବା “ପ୍ରଥମରେ ତାହାଙ୍କ ଶକ୍ୟ ଓ ଧ୍ୟାନକରା” ଅନୁସରଣ କର । (ମାଥୁର୍ଜ ୫ : ୩୩) ପାପୀଙ୍କ ବିଷୟରେ ଆସକ୍ତ ନ ହୋଇ, ଉଚ୍ଚ ସ୍ତର ବିଷୟରେ ଆସକ୍ତ ହେବା ନିମନ୍ତେ କଲ୍ୟାଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ ପାଉଲ ସତକ କରନ୍ତି । (କଲସୀ ୩ : ୨) ହୃଦୟ କଞ୍ଚୁକା ସେଥିର ଥିବା ବିଷୟସବୁକୁ ପ୍ରେମ ନକରି ଉତ୍କଳକୁ ଅଧିକ ପ୍ରେମ କରିବା ଶ୍ରେୟସ୍କର ।

ବାକ୍ୟ ଶ୍ରବଣ, ବର୍ଣ୍ଣାସ କରି ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ହେବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶରୀର ରୂପ ମଣ୍ଡଳୀରେ ସମ୍ଭବ ହୁଅନ୍ତି । (୧ମ କରନ୍ତି ୧୨ : ୧୨-୧୩) । “କାରଣ ସମସ୍ତ ମାନବର ପରିତ୍ରାଣ ନିମନ୍ତେ ଉତ୍କଳକୁ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଅଛି । ପୁଣି ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ଅଧର୍ମ ଓ ସାଧାରଣ ଅଭିଳାଷ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ ଯୁଗରେ ସୁକୁଳ ଧ୍ୟାନ କ ଓ ଭକ୍ତବଦ୍ଧରେ ଜୀବନଯାପନ କରୁ । ଆଉ ସେହି ଆନନ୍ଦ ଦ୍ରାୟକ ଭରଣା ପୁଣି ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ମହାନ ଉତ୍କଳ ଓ ସାଧକର୍ତ୍ତା ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୀଣ୍ଡଙ୍କ ଗୌରବର ପ୍ରକାଶ ଅପେକ୍ଷାରେ ରହୁ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଅଛୁ । ସେହି ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୀଣ୍ଡ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଅଧର୍ମରୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଓ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତ କ୍ଷମାରେ ଉଦ୍‌ଯୋଗ ନିକସ୍ତ ଲୋକ ସ୍ୱରୂପେ ଶୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆପଣାକୁ ଦେଲେ ।” (ଖଣ୍ଡମଧ୍ୟ ୩ : ୧୧-୧୪) ।

ପ୍ରଥମ ପାଠକ କରନ୍ତୁ ମୁକ୍ତିକୁ ଲେଖନ୍ତୁ । “କାରଣ
 ସ୍ତ୍ରୀ ରେ ହେଉ ବା ପୁଅବନ୍ଧୁ ହେଉ, ଦେଉମାନଙ୍କ ଦେବତା ହୋଇ
 କହନ୍ତି, ଯଦ୍ୟପି ସେମାନେ ଆଜି ପାରନ୍ତି (ଏପରି ତ ଅନେକ
 ଦେବତା ଓ ଅନେକ ପୁତ୍ର ଅଛନ୍ତି ? ତଥାପି ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଏକମାତ୍ର
 ଈଶ୍ଵର ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ପିତାଙ୍କ ଠାରୁ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁ ହୋଇଅଛି ।
 ଆଉ ଆତ୍ମମାନେ ତ ହାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ହୋଇଅଛୁ, ପଣି ଏକମାତ୍ର
 ପୁତ୍ର, ଅର୍ଥାତ୍ ପାଣିଶ୍ରୀ, ତାହାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁ ହୋଇଅଛି,
 ପଣି ତାହାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମମାନେ ହୋଇଅଛୁ ।” (୧୨ କରନ୍ତୁ
 ୫୭)

—Fred Dillion

ଆପଣଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ଯିବେ କି ?
 (Will your Children go to Heaven ?)

“ସନ୍ତାନଗଣ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଡେ ଅଧିକାର” (ଗାଳ
 ୧:୨୭-୩୩) ହୋଇଥିବାରୁ ଉପରେକ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପିତାମାତାଙ୍କ
 ମନରେ ଉଦ୍ଘାତନା ଜନ୍ମାଏ । ଆଦି ୨:୨, ଦିନୀଶ୍ଵର ୧୫-୧୬, ଏକ୍ସି
 ୧୨ ୯ ପଦନୁସାରି ସନ୍ତାନମାନେ ପରମେଶ୍ଵର ଡେ ସ୍ଵରକ୍ଷାର
 ବୋଲି ସ୍ଵପ୍ନାନ୍ତୁ । କାରଣ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ
 ମନୁଷ୍ୟ ଆପଣା କର୍ମନୁସାରି ପ୍ରତିଫଳ ପାଏ ହେବ ।

ଆପଣ ସନ୍ତାନମାନେ ନିଜାନ୍ତରାଳରେ ସଫଳ କର
 କରିବେ କି ନାହିଁ, ଏହି ବିଷୟରେ ଅନେକ ପିତାମାତା ଚିନ୍ତିତ
 ଥାନ୍ତି । ଆଜ୍ଞର ଅନେକ ପିତାମାନେ ଆପଣା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ
 ଭଲଚରଣ ଶିକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ଚିନ୍ତିତ ଦେଖାଯାନ୍ତି । ପିତାମାତାମାନେ
 ଆପଣା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଭଲଚରଣ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ପାଇଁ ନୂର୍ତ୍ତ
 କିନ୍ତୁ କେବଳି ଜ୍ଞାତକରି । ବିଷୟରେ ମନୋପାସନା କରି ଆତ୍ମିକ
 ଅଭିବୃଦ୍ଧି ରେ ଯେଉଁ ପିତାମାନେ କି ମନୁଷ୍ୟର କି କରୁ ?

ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଲଳନ ପାଳନରେ ପିତାମାତା ଅନେକ
 ବିଷୟ ଶିକ୍ଷା କରନ୍ତି । ପିତାମାତାଙ୍କ ଅଜ୍ଞତା, ଏବଂ ଭଲ ଯେ ରୁ"
 ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଆତ୍ମୀୟ ଜୀବନରେ ଅଭବୁଦ୍ଧ ଆସ୍ପଦ ନାହିଁ । ନମ୍ନ-
 ଲକ୍ଷିତ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରନ୍ତୁ :—

ଶେଷ ବିଭାଗ ଦିନନିମନ୍ତେ ଆପଣା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ସକେ"
 ନ କରି, ପ୍ରସ୍ତୁତ ନିକରି କେବଳ ଜାଗତକ ଶିକ୍ଷାରେ ନିପୁଣ କରିବା
 ଦ୍ଵାରା ଆପଣଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ କି ସ୍ଵର୍ଗକୁ ପିବେ ? (୨ ଡମ୍ପ ୨-୧୫,
 ପ୍ରକାଶିତ ୨୦, ୧୧-୧୫) ।

ସର୍ବ ପ୍ରଧାନ ଶେଷ ସୀଡ଼ାରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧ ହେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ
 ନକରି, ଏହି ଜାଗତକ ସୀଡ଼ାରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧ ହେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ
 ଆପଣଙ୍କ ସନ୍ତାନ କି ଜୀବନର ମୁକୁଟ କି ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ? (ଏକ୍ସା
 ୧୨, ୧-୨; ଏଫି ସି. ୭, ୧୦; ଫିଲିପ ୩, ୧୩-୧୪; ୨ ଡମ୍ପ ୨, ୨-୫,
 ପ୍ରକାଶିତ ୨, ୧୦, ୧ମ ପିତର ୫, ୪ ?) ।

ଆପଣଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ ଜାଗତକ ଶ୍ରେଣ ବଳାଷତର ସମୟ
 କ୍ଷେପଣ କରି ମଣ୍ଡଳୀର ଉପାସନାରେ ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ, ସେମାନେ
 କି ସ୍ଵର୍ଗକୁ ପିବେ ?

ମଣ୍ଡଳୀରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ଦ୍ଵାରା ହିଁ ମନୁଷ୍ୟ ପରିସାଧ
 ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାରେ ବୋଲି ଜାଣିଥିଲେ ବି, ଜାପ୍ତ ଜତ ହୋଇ
 ମଣ୍ଡଳୀରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନହୋଇ ଆପଣଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ କି ସ୍ଵର୍ଗକୁ
 ପିବେ ?

ତାହାଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଓ ମାତ ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ଅନେକ ଶେଷ ନ କରି
 ଆପଣଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ପିବେ ବୋଲି କି ଆପଣ ଆଶା କରୁ
 ଅଛନ୍ତି ? (ମାଥୱ ୭: ୩୩) ।

ଆପଣା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ବିନଷ୍ଟ ପଥରେ ଚଳାଇ, କେତେ
 ଯେ ପିତାମାତାମାନେ ବିନଷ୍ଟ ହେବେ । ଏହାର କଳନା କେବଳ
 ପ୍ରଭୃତୀଶୁ ଜାତ ଅଟନ୍ତି ।

ଆସ ଆମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ସଙ୍କଳ୍ପାଳନ କରି, ଆପଣା ସତ୍ତା ନ ମାନନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବା ସମ୍ଭବ କରି, ସରିବାରେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଉ ।

—Jason Roberts

ଅନ୍ଧାକାରର ଶକ୍ତି (The Power of Darkness)

ଆପଣ ଶୟତାନ ବିଷୟରେ କଅଣ କଅଣ ମନେ କରନ୍ତି ?
ସେ କିଏ ? କେଉଁଠାରୁ ଆଗତ ? କେତେ ଶକ୍ତି ବାନ୍ଧ ?

ବାଇବଲରେ ଶୟତାନ ବିଷୟରେ ଅଧିକ କିଛି ବିଷୟକି
ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇ ନାହିଁ । ତଥାପି ଶୟତାନଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ
ନାମରେ ବାଇବଲର ପୃଷ୍ଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଏ, ଯଥା :—

- ୧) ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଭ୍ରାତୃଶତ୍ରୀ ଅପବାଦକ (ପ୍ରକାଶିତ-୧୭:୧୦) ।
- ୨) ବପଣ (୧ମ ପିତର ୫:୮) ।
- ୩) ମିଥ୍ୟାବାଣୀର ଶିଳା (ଯୋହନ ୮:୪୪) ।
- ୪) ପାତାଳକୁଣ୍ଡର ଦୂତ (ପ୍ରକାଶିତ ୫:୧୧) ।
- ୫) ଶତ୍ରୁ (ମାଥୁରା ୧୩:୧୫) ।
- ୬) ମନ୍ଦ-ଆତ୍ମା (୧ମ ଶାମୁୟେଲ ୧୭:୧୫) ।
- ୭) ମିଥ୍ୟାବାଣୀ ଆତ୍ମା (ପ୍ରଥମ କୋରିନ୍ଥ ୨:୧୪) ।
- ୮) ନରଦାତକ (ଯୋହନ ୮:୪୪) ।
- ୯) ପୁରୁତନ ନାଶି (ପ୍ରକାଶିତ ୧୩:୬) ।
- ୧୦) ଅନ୍ଧକାରର ସମରା (କଲସୀ ୧:୧୩) ।
- ୧୧) ଜଗତର ଅଧିପତି (ଯୋହନ ୧୨:୩୧) ।
- ୧୨) ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ ।

ପରୀକ୍ଷକ ବିଷୟରେ ଆମେ-ଯାହା ଜାଣୁ :—

୧) ସୃଷ୍ଟି ପୂର୍ବରୁ ଶୟତାନର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚୟ ନୁହେଁ । ଆଦି ୧:୧ ପଦରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅସ୍ତିତ୍ୱ ବିଷୟରେ ଯେପରି ବାକ୍ୟ କହେ । ଆଦି ୩:୧ ପଦରେ ଶୟତାନର ସୃଷ୍ଟି ପୂର୍ବରୁ ଅସ୍ତିତ୍ୱ ବିଷୟରେ ସ୍ପଷ୍ଟତା ଦିଏ ।

୨) ଆୟୁବ ୧:୨୮ ଈଶ୍ୱର ଓ ଶୟତାନ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା କଥୋପକଥନ ଶୁଣିବା କରାଯାଏ । “ଏଥିରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଶୟତାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଲ ? ତହିଁର ଶୟତାନ କହିଲା, ପୃଥିବୀରେ ଏଣେତେଣେ ଭ୍ରମଣ ଓ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଗମନାଗମନ କରି ଯାଏ । ତହିଁ ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ ତୁମ୍ଭେ କି ଆମ୍ଭ ଦାସ ଆୟୁବ ପ୍ରତି ମନ ଦେଉଅଛ ? କାରଣ ତାହାର ସମନ ଦିବ ଓ ସରଳ, ପରମେଶ୍ୱର ଭୟକାରୀ ଓ କୁଳପାତ୍ୟାଳୀ ଲୋକ ପୃଥିବୀରେ କେହି ନାହିଁ ?” ଯେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟ ଅଟନ୍ତି, ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅସତ୍ୟଙ୍କ ସହିତ କଥୋପକଥନ କରିବା ଏଠାରେ ପଡ଼ି ପାରୁଅଛୁ ।

୩) ଶୟତାନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବଣ ନଥିଲେ ମଧ୍ୟ କେତେକାଂଶରେ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବଣୀଭୂତ ଅଟେ । “ତତ୍ତ୍ୱ ସଦାପ୍ରଭୁ ଶୟତାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଦେଖ ତାହାର ସର୍ବସ୍ୱର ତୁମ୍ଭର କ୍ଷମତା ଅଛି, କେବଳ ତାହାର ଉପରେ ତୁମ୍ଭେ ହସ୍ତ ନ ଦିଅ ।” (ଆୟୁବ ୧:୧୨) । ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ଶୟତାନ ଦ୍ୱାରା ପରୀକ୍ଷିତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମାଙ୍କ କର୍ତ୍ତୃକ ପ୍ରାନ୍ତରକୁ ମତ ହୋଇଥିଲେ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅନୁକୂଳ ବନ୍ଦୁ ପରୀକ୍ଷକ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ନଥିଲେ ।

ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ, ବର୍ତ୍ତମାନ କି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ କ୍ଷମତା ଶୟତାନ ଉପରେ ନାହିଁ ? ସଦାପ୍ରଭୁ କାହିଁକି ଶୟତାନର କାର୍ଯ୍ୟ ସକଳ ଲୁପ୍ତ କରୁ ନାହାନ୍ତି । ଏହାର ଉତ୍ତର ଆମ୍ଭେମାନେ ୧ମ କରନ୍ତୁ ୧୦:୩୩ ପଦରେ ପାଇପାରୁ । ଯାହା କହେ “ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରତି ଯେଉଁ ପ୍ରକାର ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଏ, ତାହା ସତ୍ୟ ଅନ୍ୟପ୍ରକାର ପରୀକ୍ଷା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଘଟିନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱର ବିଶ୍ୱାସ୍ୟ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କୌଣସି

ଅସହ୍ୟ ପରୀକ୍ଷାରେ ପରୀକ୍ଷିତ ହେବାକୁ ଦେବେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଯେପରି
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ସହ୍ୟ କରି ପାର, ଏଥିପାଇଁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ସଙ୍ଗେ
 ସେ ଉଦ୍ଧାରର ପଥ ମଧ୍ୟ ଫୁଟାଇ କରିବେ ।”

ସଦାତ୍ମ ଆତ୍ମବଳ ଯେପରି ଅସହ୍ୟ ପରୀକ୍ଷାରେ ସେହିପରି
 ପରୀକ୍ଷିତ ହେବାକୁ ଦେଇ ନଥିଲେ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅସହ୍ୟ
 ପରୀକ୍ଷାରେ ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ଦେବେ ନାହିଁ । ତତ୍ସଙ୍ଗେ ପରୀକ୍ଷାରୁ
 ଉଦ୍ଧାରର ପଥ ମଧ୍ୟ ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଫୁଟାଇ କରିନ୍ତି ।
 ଦୁଃଖରେ ପାପରେ ପଡ଼ିତ ନହେବା ପାଇଁ ଈଶ୍ଵର ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ
 ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଦାନକରି ଅଛନ୍ତି । ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଜ୍ଞାନରେ
 ତୁମ୍ଭେ ପାଇଲେ ଆତ୍ମେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରୀକ୍ଷାରୁ ବିଜୟୀ ହୋଇ
 ପାରିବୁ । (୨ ପିତର ୩:୧୮) ।

ପରମେଶ୍ଵର ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସୁଇକା ଆଗଧନା
 ଲୋଭୁଥିବାରୁ, ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତି । ଆପଣା ସମସ୍ତ
 ଦୁଃଖ, ମନ, ବୁଦ୍ଧି, ବଚନ, ସ୍ଵପ୍ନ ତାହାଙ୍କ ସେବାକରିବା ମନୁଷ୍ୟର
 ଧର୍ମ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଆସ ଆତ୍ମେମାନେ ଯେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ଚିନ୍ତା ବିଚାର
 କରେ ଦଣ୍ଡାୟାନ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ଯୁକ୍ତି ଫୁଟାଇ କରି ।
 ଯେପରି ପାଉଁଶ କହନ୍ତି । “ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦୁର୍ଜନରେ ପ୍ରତିରୋଧ
 କରି ସଦାକର୍ମୀ ହୋଇ ଅଟଳ ରହିପାର, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର
 ସମସ୍ତ ସକ୍ଷମ ଗ୍ରହଣ କର ।”

—Glená Colly

ଆତ୍ମପତ୍ୟ ସ୍ଵୀକାର

ଇଶ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଅନୁକ୍ରମେ ଯେତେ ପିତା
 ପରମେଶ୍ଵର ମୋଶାଙ୍କ ସ୍ଵପ୍ନ ଏକ ସ୍ଵପ୍ନବାଦୀ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବେ
 ବୋଲି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରାଇଥିଲେ । ଯାହାଙ୍କ ବାସନାରେ ଈଶ୍ରାଏଲମାନଙ୍କ
 ପକ୍ଷରେ ସେ କଥାପତ୍ୟକରିବେ ଓ ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଅବଲୋକନ
 ମାନେ ବିନଷ୍ଟ ହେବେ । (୧ କି ଉପ ୩:୧୮-୧୯)

ପରମପୁରୁଷ ଏହି ଭବବାଣୀ, ଯାଶୁଗ୍ରାହକ ଏହି ଜଗତରେ
ଜନ୍ମ ନେବାରେ ସଫଳ ହୋଇଥିଲେ । (ପ୍ରେରତ ୩ : ୧୯-୨୭)
ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପରିସ୍ରାଣ ନିମନ୍ତେ ସେ ଏହି ଜଗତରେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ
କରିଥିଲେ ଏବଂ ଜାନନ ଯାପନ କରିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସେ
ଭୁକ୍ତିକୃତ ହୋଇଥିଲେ ।

ସେ ଏହି ଜଗତରେ ଜାନନଯାପନ କରିବା ସମୟରେ ଥିବା
ତାହାଙ୍କ ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ ଶିକ୍ଷାକୁ ନେଇ ଏକ ଉଚ୍ଚ ପଦକୁ ଗଲେ 'ଆଉ
ସେ ସେମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରୁ ରୂପାନ୍ତରିତ ହେଲେ, ତାହାଙ୍କ ବସ୍ତ୍ର
ଏପରି ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ ଓ ଅତିଶୟ ଶୁଭ୍ରବର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ଯେ, ପୃଥିବୀର କୌଣସି
ରଜକ ସେପରି ଶୁଭ୍ରବର୍ଣ୍ଣ କରି ପାରେ ନାହିଁ । ଦୁର୍ଗା ମୋଶାଙ୍କ ସହିତ
ଏଲିସୁ ଯାଶୁଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିବା ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖା-
ଗଲା । ସେଥିରେ ପିତର ଯାଶୁଙ୍କୁ ଉତ୍ତରଦେଲେ, ହେ ଗୁରୁ ଆତ୍ମମାନେ
ଯେ ଏ ସ୍ଥାନରେ ଅଛୁ, ଏହା ଉତ୍ତମ ଆତ୍ମମାନେ ତନୋଟି ଭୁଟିର
ନିର୍ଦ୍ଦାଶ କରୁ, ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ମୋଶାଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଓ
ଏଲିସୁଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ କାରଣ ସେ କି ଉତ୍ତର ଦେବେ ଜାଣି
ନଥିଲେ, ଯେଣୁ ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶାନ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ଦୁର୍ଗା,
ଶଣ୍ଡେ ମେଘ ଆସି ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞାଦାନ କଲେ, ଆଉ ସେହି ମେଘରୁ
ଏହି ବାଣୀ ହେଲା, ଏ ଆତ୍ମର ପ୍ରିୟପୁତ୍ର, ଏହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶ୍ରବଣକର
(ମାର୍ଚ୍ଚ ୯ : ୩-୭)

ଏହାର ଅର୍ଥ କ'ଣ ? ମୋଶା ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଓଡ଼ିକ ଅଟନ୍ତି
ଏବଂ ଆରାଧନା ନିମନ୍ତେ ମୋଶାଙ୍କ ନିଶ୍ଚୟ ଅବଲମ୍ବନର ଆବଶ୍ୟକତା
ଆଉ ନାହିଁ । ଚଣ୍ଡାମ-ବାର ପାଳନ ଦଶମାସ ଦାନ ଯତ୍ନକ, ସର୍ଗାତ
ପଶୁକର ପ୍ରଥା ଲୁପ୍ତ ହୋଇଅଛି । ଏଲିସୁ ଭବବାଣୀମାନଙ୍କ ଓଡ଼ିକ
ସାହାଜ ଦ୍ଵାରା ସାଶକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଗମନ ବିଷୟରେ ଭବବାଣୀ ପ୍ରକଟ
କରାଯାଇଥିଲା । ତାହାଙ୍କ ଆଗମନରେ ଆଉ ଭବବାଣୀମାନଙ୍କ ଭବ-
ବାଣୀର ଆଉ ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । କାରଣ ସାଶକର୍ତ୍ତାଙ୍କ
ଉପସ୍ଥାପନରେ ଆତ୍ମମାନେ ଆଉ କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥାଧିନ ନୁହେଁ ।
ଭବବାଣୀମାନଙ୍କ ବାକ୍ୟାଧିନ ଅଟନ୍ତି ।

ଯାଶୁଶ୍ରୀଙ୍କୁ କଥର ବାକ୍ୟସବୁ ତାହାଙ୍କ ନିଜର ଦୁହେଁ, ବରଦେବ
 ହସ୍ତେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର । “କେହି ଯଦି ମୋହର ବାକ୍ୟ ଶୁଣି
 ପାଳନ କରେ ନାହିଁ, ତାହା ହେଲେ ମୁଁ ତାହାର ବରୁର କରେ
 ନାହିଁ, କାରଣ ମୁଁ ଜଗତରୁ ବରୁର କରିବାକୁ ନ ଥାଏ ବର
 ବେଳକୁ ପରିସାଣ କରିବାକୁ ଥାଏ ଅଛି ଯେ ମୋତେ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରେ
 ଓ ମୋହର ବାକ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରେ ନାହିଁ, ତାହାର ବରୁରକଣ୍ଠୀ
 ଅଛି । ମୁଁ ଯେଉଁ ବାକ୍ୟ କହି ଅଛି, ତାହା ଶେଷ ଦିନରେ ତାହାର
 ବରୁର କରିବି । କାରଣ ମୁଁ ଆପଣାଠାରୁ କହି ନାହିଁ, ମତ ମୁଁ
 କହଣ କହିବି ଓ ବ୍ୟକ୍ତ କରିବି, ତାହା ମୋହର ଦେଉଳକଣ୍ଠୀ ପିଣ୍ଡୀ
 ମୋତେ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ପୁଣି, ତାହାଙ୍କ ଅଜ୍ଞା ଯେ ଅନନ୍ତ
 ଜୀବନ ଏହା ମୁଁ ଜାଣେ । ଅତଏବ, ମୁଁ ଯେ ଯେ କଥା କହିବି
 ପିତା ମୋହର ଯେପରି କହି ଅଛନ୍ତି, ସେହିପରି କରନ୍ତୁ ।” (ଯୋହନ
 ୧୨ : ୪୭-୫୦)

ଅହେଲେ ଯାଶୁଶ୍ରୀଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଅମାନ୍ୟ କରନ୍ତି । ଅନେକ
 ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟନ ଭକ୍ତମାନେ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରୀଶ୍ରୀଙ୍କ ବାକ୍ୟ ବରଦେବ ଆପଣା ଶିଳା
 ଧାରଣ ଅବଲମ୍ବନ କରନ୍ତି । ଆଉ ପିତର, ଦୁଇ ଏହି ଉପର
 ଉପରେ ମୁଁ ଆପଣା ମଣ୍ଡଳୀ ତୋଳିବି” ବୋଲି ଡ୍ରୁଇକ୍ ଏହି
 ବାକ୍ୟରେ ଅନେକେ ମନୋଯୋଗ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ସହ କାହିଁକି
 ବ୍ୟତ୍ୟେତ “ମୋର”ର ଅର୍ଥ “ମାଲିକତା” ଆପଣା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ଓ
 ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରି, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀରେ ଉପସ୍ଥଳ ବୋଲି ବସବା
 ହାତୀପ୍ରଦର୍ଶନ ହେବ । କାରଣ ଯାଶୁ କହନ୍ତି, “ମୋହର ସ୍ୱର ପ୍ରତିତା
 ଯେଉଁ ସବୁ ବୃକ୍ଷ ସେପରି କରି ନାହାନ୍ତି, ସେହିସବୁ ଉତ୍ପାଦନ ହେବ
 ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ ଅଥ, ସେମାନେ ଅର୍ଜମାନଙ୍କର ଅର ପଥ ଓ ଶକ୍ତି କ
 ଯେବେ ଅତି ଅତିକୁ ବାଟ କିଛି ଏ ତୋହର ଉତ୍ପାଦନ ଶାନ୍ତିରେ
 ପଡ଼ିବ” (ମାଥୱ ୧୫ : ୧୩-୧୪) ଆପଣା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତାକୁ ସ୍ୱୀକାର
 ସ୍ୱପାଳନପଦ୍ଧତିରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ମଣ୍ଡଳୀଗୁଡ଼ିକ ତ୍ରୈଷ୍ଟୀତାମାନଙ୍କ ସହିତ ଅର
 ପ୍ରଦାନ କ ଅଟନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ “ଡ୍ରୁ ଯାଶୁ କହନ୍ତି,
 “ମୋତେ ଡ୍ରୁ ଡ୍ରୁ ବୋଲି ଡାକନ୍ତି, ଏପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ୱର ଗଳ୍ୟରେ
 ପ୍ରବେଶ କରିବେ ନାହିଁ । ନ ହୁଏ ମୋହର ସ୍ୱର ପ୍ରତିତାଙ୍କ ଉଚ୍ଚା
 ସାଧନ କରେ ସେ ପ୍ରବେଶ କରିବ । ସେଦିନ ଅନେକ ମୋତେ

କହିଲେ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆମ୍ଭେ କି ତୁମ୍ଭ ନାମରେ ଭାବବାଣୀ
 କଲୁ ନାହିଁ ? ପୁଣି ତୁମ୍ଭ ନାମରେ କି ହିତମାନଙ୍କୁ ଛଡ଼ାଇଲୁ
 ନାହିଁ ? ଆଉ, ତୁମ୍ଭ ନାମରେ କି ଅନେକ ଶକ୍ତିର କାର୍ଯ୍ୟ କଲୁ ନାହିଁ
 ସେତେବେଳେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ତବ୍ଧରୂପେ କହିବି, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ନାମକୁ
 କେତେ ହେଁ ଜାଣିନାହିଁ । ହେ ଅଧର୍ମରୂପମାନେ ମୋ ପାଖରୁ ଦୂର
 ହୁଅ ।” (ମାଥୁଉ ୭ : ୨୧-୨୩)

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଆରାଧନା ନ କରିବାରୁ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କ
 ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ଆରାଧନା ନ କରିବାରୁ ସେମାନେ ବିଚାର ଦିନ
 ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରୁ ତାଡ଼ିତ ହେବେ । ଯିଶାଇୟ ୨ : ୨୩
 ପଦରେ ପରମେଶ୍ୱର ଏକ ଗୃହ ନିର୍ମଣ କରିବେ ବୋଲି
 ଛବି ଚିତ୍ର କରୁଥିଲେ । ସେହି ଗୃହକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ‘ମୋର ମଣ୍ଡଳୀ’
 ବୋଲି କହିଅଛନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ନିଜ ନିଜ ବସ୍ତୁରେ ଆଉ
 ଯେଉଁ ମଣ୍ଡଳୀ କି ଇଶ୍ୱର ଆପଣା ନିଜ ରିକ୍ତରେ ନିୟୁ
 କରୁଅଛନ୍ତି । ତାହାଙ୍କର ସେହି ମଣ୍ଡଳୀ କି ପ୍ରତିପାଳନ କରିବା ନିମନ୍ତେ
 ପବନ ଆତ୍ମା ଯେ ସମସ୍ତ ପଲ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାର ରୂପେ
 ନିୟୁକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ବସ୍ତୁରେ ସାବଧାନ ହୁଅ ।”
 (ପ୍ରେରିତ ୨୦ : ୨୮) । ମଣ୍ଡଳୀ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ରକ୍ତ ଦ୍ୱାରା ହୀନ ହୋଇ
 ଥିବାରୁ, ଅନ୍ୟ କେହି ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଆପଣା ନାମ ଦେବା ନିମନ୍ତେ
 ଅଧିକାର ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ।

ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଆଧିପତ୍ୟକୁ ସ୍ୱୀକାର କରୁ ଏବଂ ଯାହା
 ପରମେଶ୍ୱର ଆଜ୍ଞା ଦେଇଛନ୍ତି ସେଥିରୁ ବିମୁଖ ନ ହେଉଁ । ପର-
 ମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ଯୋଗଦାନ କରିବା ଲୋକେ ଦଣ୍ଡିତ
 ହେବେ ବୋଲି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସତକ କରାଏ
 (ପ୍ରକାଶିତ ୨୨ : ୧୮, ୧୯) ତାହାଙ୍କ ଆଧିପତ୍ୟ ସ୍ୱୀକାର ବିନା
 ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆଉ କୌଣସି ରାସ୍ତା ନାହିଁ ।

—Daniel ZULU

ବର୍ଣ୍ଣିବବାଜ୍ଞ ମହାନତା
(Barsabas was a great man too)

ଅନୁଗ୍ରହରୁ ପଢ଼ିତ ଇସ୍ତାରିଥ୍ ଯିହୁଦାଂକ ଭୟାନକ ମରଣ, ପାପ ପ୍ରତିଫଳର ଏକ ଚରନ୍ତନ ପ୍ରତିକ (ପ୍ରେରିତ ୧ : ୧୭-୨୦) ଯଦିଓ ସେ ଇସ୍ତାରଂକ ଅଦି ଶାସ୍ତ୍ର ସୁନ୍ଦର ମହିମାମୟ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ଅଂଶୀଦାର ଥିଲେ, ସେ ତାହାଂକଠାରୁ ବଞ୍ଚି ନ ହୋଇଥିଲେ ।

ତାହାଂକ ମୃତ୍ୟୁର ପ୍ରଭୃତୀଶୁଂକ ପ୍ରେରିତ କୃତରେ ଏକ ପ୍ରେରିତଂକ ସ୍ଥାନ ଖାଲି ପଡ଼ିଲା (ପ୍ରେରିତ ୧ : ୨୦) । ପ୍ରେରିତ ମାନେ ଗୁଲିବାଣ୍ଡ ଦ୍ଵାରା ମଥୂ ନାମକ ଶିଷ୍ୟକୁ ସେହି ପଦରେ ନିୟୁକ୍ତ କଲେ । ପ୍ରେରିତ ନିମନ୍ତେ ମନୋମାତ ଆବଶ୍ୟକତା ସମସ୍ତ ଯୋଗ୍ୟତାର ଅଧିକାରୀ ମଥୂ ପ୍ରକୃତରେ ଜଣେ ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ଗୁଲିବାଣ୍ଡର ଶ୍ରୀ ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ବର୍ଣ୍ଣିବବାଂକ ମହାନତା ବିଷୟରେ କାକ୍ୟ କଥଣ କହେ :

ତାହାଜ୍ଞ ବିଶ୍ଵସ୍ତତା — ମରଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରମେଶ୍ଵରକୁ ପରିତ୍ୟାଗ ନ କରିବା ହିଁ ‘ବିଶ୍ଵସ୍ତତା’ । ଯୋହନ ବାପ୍ତିସ୍ତ ଦେବା ସମୟଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି, ଉର୍ତ୍ତ୍ଵର ଗୁହାତ ହେବା ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଭୃତୀଶୁଂକ ସଙ୍ଗୀ ହୋଇଥିବା ଜନକୃତରୁ ବର୍ଣ୍ଣିବବା ଜଣେଥିଲେ (ପ୍ରେରିତ ୧ : ୨୧, ୨୨) ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଂକ କଠିନ ଶିକ୍ଷା ଶୁଣି ଅନେକ ଶିଷ୍ୟ ତାହାଂକ ଠାରୁ ବିମୁଖ ହେବା ସମୟରେ ସେ ତାହାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ନଥିଲେ । ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଂକ ହୁଣ୍ଡାୟ ମରଣ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ସେ ଆପଣା ପ୍ରଭୃତଂକ ଠାକୁ ବିମୁଖ ହୋଇନଥିଲେ । ଏପରି ବିଶ୍ଵସ୍ତତା ପରମେଶ୍ଵରଂକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅମୂଲ୍ୟ ଅଟେ ।

ଆତ୍ମୀୟ ନେତା — ଯଦିଓ ସେ ଗୁଲିବାଣ୍ଡ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରେରିତ ରୂପ ନିୟୁକ୍ତ ହୋଇ ନଥିଲେ । ତଥାପି ସେ ପ୍ରେରିତ ପଦ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ପ୍ରକୃତରେ ଏହିପରି ଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ମାନେ ମନୋମାତ ଗୋଷ୍ଠୀଜାତ (୧ମ ପିତର ୨ : ୫-୯) ଏବଂ ଜଗତର ଲବଣ ଓ ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ସ୍ଵରୂପ ଅଟନ୍ତି । (ମାଥୂ ୫ : ୧୨-୧୪)

ସଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ— ପ୍ରେମର ପଦ ନିମନ୍ତେ ଯୋଗ୍ୟ ଓ ବିଶ୍ୱସ୍ତ
ବର୍ଣ୍ଣନା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସେବାରେ ସଦା ଲଜ୍ଜୁକ ଓ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲେ ।
ଯିଶାଇୟଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ ‘ ମୁଁ ଅଛି, ମୋତେ ପଠାଅ । ’
ବୋଲି ସେ ପ୍ରେମର ବୃନ୍ଦକୁ ଜଣାଇଥିଲେ । (ଯିଶାଇୟ ୬ : ୮)

ବିଶ୍ୱାସ, ସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟ, ସତ୍‌ମନୋଜୀବ ମନୁଷ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିରେ
ମୂଲ୍ୟହୀନ ହେଲେ ହେଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଏହୁମୂଲ୍ୟ
ଅଟେ । ଯଦିଓ ସେ ପ୍ରେମର ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ନଥିଲେ
ତଥାପି ପ୍ରଭୁଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ସେ ବିମୁଖ ହୋଇ ନଥିଲେ, ସେ
ପ୍ରେମର ରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ ନ କଲେ ସୁଦ୍ଧା ଏକ ସେବକ ରୂପେ ଏକ
ଦାସ ରୂପେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆପଣାକୁ ସମର୍ପଣ କରିଥିଲେ ।
ଅନନ୍ତକାଳୀନ ଗଜାଙ୍କ ଆଦର୍ଶ ସେବକଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗର ସୁକର୍ଣ୍ଣସୃଜକର
ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଆସ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣାକୁ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁ ।

—Neal Pollard

ଗଜେଶ୍ୱରୀ ପ୍ରେସ, ନବରଙ୍ଗପୁର

IN THE NAME OF CHRIST

Colossians 3:17

INTRODUCTION :

1. Many times it is said that there is nothing in a name.
2. If so, then why does the Bible say so many times that all is to be done in the name of Christ ?
3. To do it in the name of something else or some one else is to sin against the Lord himself.
4. In this lesson before us we want to stress this point.

DISCUSSION :

I. What the Bible teaches.

1. Salvation is in the name of Christ (Acts 4:12).
2. Must use Bible names and titles only (1Peter 4:16).

II. To do all in the name of Christ.

1. The apostles healed in the name of Christ (Acts 3:6).
2. Many believed in his name (John 2:23).
3. To confess the name of Christ (Matthew 10:32,33).
4. To repent and be baptized in the name of Christ (Acts. 2:38).
5. Salvation is in the name of Christ (Acts 4:12).
6. Life is in the name of Christ (John 20:30,31).
7. His name is above every name (Ephesians 1:21).
8. The church is named after Christ (Ephesians 3:14,15; Romans 16:16).
9. To wear the name of Christ (Acts 11:26; 1Peter 4:16).
10. Justified by the name of Christ (1Corinthians 6:11).
11. To do all in the name of Christ (Colossians 3:17).
12. To pray in the name of Christ (John 14:13).
13. To gather in the name of Christ (1Corinthians 5:4; Matthew 18:20).
14. Every knee to bow to Christ (Philippians 2:9,10).
15. To suffer for his name (Acts 5:41; Acts 9:16).
16. Some blasphemed that name (James 2:7).

III. Christ warned.

1. Some would come claiming to be Christ.
2. Some would come in their own name and be received (John 5:43).
3. Some would draw off disciples after them (Acts. 20:30).

IV. Christ is Dishonored.

1. When his name is rejected.
2. When his name is not worn.
3. When his name is shared along with others.

CONCLUSION :

1. Even as the Lord's name is above every name, the name Christian is above man-made names and titles.
2. Are you wearing the name of Christ ?

- J.C. Choate

From

SATYA VANI

P.O. Box 80

KAKINADA - 533 001

printed Book only

To

(FOR PRIVATE CIRCULATION ONLY)